

Arrest

nr. 347 242 van 27 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 19 september 2021 binnenkwam, diende op 20 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 juli 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 29 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 20/09/2021

Overdracht CGVS: 18/11/2021

U werd op 9 april 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.43 uur tot 18.01 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Alphonse NDOBA loco Meester Christophe DESENFANS, was tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig. U werd op 14 juni 2024 op het

Commissariaat-generaal gehoord van 14.08 uur tot 15.58 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Zozan AKÇA loco Meester Christophe DESENFANS, was tijdens de volledige duur van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een Somalisch staatsburger en u bent geboren in Aqab Duco in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle, waar u uw hele leven woonde tot uw vertrek. U bent soennitisch moslim en behoort tot de clan Abdal en subclan Kabale. U bent niet naar school geweest, maar kreeg les in Somali en rekenen van uw vader. U ging wel naar de Koranschool tot uw pubertijd, zo'n tien jaar. Uw vader was leerkracht en uw moeder had een theehuis. U hebt één broer en één zus, genaamd G [...] en Q [...]. Uw moeder, broer en zus wonen nog steeds in uw dorp Aqab Duco, uw vader is opgepakt door Al Shabaab.

U verklaart dat de neef van uw moeder (door u oom genoemd), die lid was van al-Shabaab, op een dag kwam theedrinken met A.H [...], de vice-emir van al-Shabaab van het dorp, in het theehuis van uw moeder, waar zij uw ouders ontmoetten. Een tijdje later kwamen zij terug en vroeg de A.H [...] uw hand aan uw ouders. Uw ouders weigerden, maar werden erna bedreigd, waarna zij toch instemden met het huwelijk. Het huwelijk vond plaats op de negende dag van de zevende maand in 2021 in het huis van A.H [...]. U ging echter niet akkoord met het huwelijk en huilde. Het huwelijkscontract werd getekend en toen iedereen het huis verliet, bleef u daar met uw man, hij sloeg u. Hij vond dat u niet goed besneden was, waarop hij naar uw ouders ging de dag na uw huwelijk. Hij vroeg om u opnieuw te laten besnijden.

De derde dag dat u in zijn huis was, vertrok uw man naar het ochtendgebed maar hij vergat om de deur op slot te doen. Hierop vluchtte u weg uit het huis naar uw paternale oom. Uw oom ging samen met u naar Jowhar, naar de familie van een vriend van hem. Eénmaal daar aangekomen verbleef u bij de vrouw en kinderen van die vriend, uw oom keerde terug naar uw dorp uit vrees dat ze zouden ontdekken dat hij u had geholpen. Uw oom werd 's avonds aangevallen, meegenomen en vervolgens onthoofd door al-Shabaab.

U verbleef één dag bij de bevriende familie in Jowhar, zij waren bezorgd omwille van wat er met uw oom gebeurd was, en stuurden u weg. U kwam op straat een vrouw tegen die u meenam naar haar huis. Toen u haar vertelde over uw problemen werd zij bang en vroeg zij u haar huis te verlaten. Zij liet u bellen met uw vader, u vertelde hem waar u zat, waarop uw vader de vrouw geld stuurde via de gsm. Hij vroeg aan de vrouw om u naar Mogadishu te sturen. Ze waren ook naar u op zoek in Jowhar.

Eénmaal in Mogadishu verbleef u bij uw paternale oom. U verbleef daar veertien dagen. Al-Shabaab ontdekte dat u bij uw oom verbleef, waarna hij u plaatste bij een andere familie, zijn bureu. U verbleef daar ongeveer vier à vijf dagen. Ze waren naar u op zoek in Mogadishu en Jowhar, waardoor uw vader en hij afspraken om u uit Somalië weg te sturen. Er werd een smokkelaar gevonden, u ging even bij hem terwijl hij een paspoort vond en dan vertrok u uit Somalië.

U reisde per vliegtuig naar Kenia en vervolgens per vliegtuig en trein door verscheidene transitlanden om uiteindelijk uw verzoek om internationale bescherming (VIB) in te dienen in België op 19 september 2021.

Na uw vertrek werden uw vader en uw paternale oom opgepakt door al Shabaab. U hebt geen idee hoe het momenteel met hen gaat en er is niet geweten waar zij momenteel worden vastgehouden.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door de man aan wie u bent uitgetrouwde en al Shabaab en vreest u herbesneden te worden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten voor: drie diploma's Nederlands en een attest waaruit blijkt dat u type 2 besneden bent en dat er een gedeeltelijke hechting van de labia werd uitgevoerd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2 en CGVS 2, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in september 2021 in het dorp Aqab Duco hebt gewoond. U kan weliswaar enkele omringende dorpen correct opsommen en weet welke clans er in uw regio voorkomen, maar uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio is te gebrekkig en uw verklaringen te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die beweert tot haar vertrek te hebben gewoond in een ruraal Somalisch dorp als Aqab Duco. De karakteristieken van deze seizoenen zijn namelijk allesbepalend in het dagelijkse leven van het Somalische platteland. Uw verklaringen in het eerste en tweede onderhoud verschillen. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat het in Hagaa en Deyr regent. Tijdens het tweede onderhoud corrigeert u zich en stelt u dat Gu en Deyr de twee regenseizoenen zijn waarin er wordt gezaaid (CGVS 2, p. 10). In het eerste onderhoud zei u dan weer dat er in Gu juist wordt geoogst (CGVS 1, p. 8). U verklaart ook foutief dat het in Deyr het meeste regent, dit is gewoonlijk in Gu (CGVS 2, p. 9). U tijdens het tweede onderhoud gevraagd de Somalische seizoenen in volgorde op te sommen, antwoordt u dat deze volgorde Jilaal, Hagaa, Gu en Deyr is (CGVS 2, p. 10). De correcte volgorde is echter Jilaal, Gu, Hagaa, Deyr (zie blauwe map).

Verder kan ook worden opgemerkt dat u slechts vaagweg weet hebt van de jaartallen waarin belangrijke periodes van droogte en honger uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd, en dat u er niet in slaagt om doorleefd en gedetailleerd te vertellen hoe u deze periodes zelf hebt meegemaakt. U kan bovendien slechts zeggen dat er begin 2017 een droogte was, maar kan de maanden niet opsommen (CGVS 2, p. 10). Gevraagd te vertellen hoe u deze droogte ervaarde, verklaart u dat sommige mensen verhuisden naar de rivier in Jowhar en dat de dorpingen geld verzamelden om een watertank te huren (CGVS 2, p. 10). U naar de situatie gevraagd van de droogte in Jowhar, verklaart u dat u dit niet weet, maar dat het verschil zit in het feit dat men in Jowhar een rivier en waterputten heeft. U expliciet naar uw eigen ervaringen gevraagd, verklaart u dat u jullie voorraden aten die in de grond waren begraven en water van de watertank haalden. Uw moeder moest het restaurant sluiten en uw vader kon niet meer werken als tussenpersoon voor veehouders. U verklaart opnieuw dat indien mensen geen eten hadden, zij naar de rivier verhuisden (CGVS, p. 12). Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Shabelle rivier die in de nabijheid van uw dorp stroomt op een bepaald moment zelfs droog stond – zowel aan het begin van 2017 als in maart 2016 - en dat mensen op de vlucht gingen. Het is tevens bizar dat u hier geen melding van maakt, doch verklaart dat dorpingen richting de rivier vluchtten ondanks de zware gevolgen van de droogte op de rivier. Dat hierdoor de klanten van uw restaurant weggingen en jullie om deze reden moesten sluiten is dat ook. De VN categoriseert de droogte in uw district als ernstig tot extreem in de periode van september 2016 tot en met april 2017 (zie blauwe map). In dit geval vertaalt een 'ernstige' droogte zich in grootschalig verlies van gewassen en gronden, opgelegde waterrantsoenen en migratie van het vee. Extreme droogte brengt het volgende: groot verlies van gewassen en weiden, extreem brandgevaar, totaal watertekort, opdrogen van diepe reservoirs en gebruiksbeperkingen. Gezien de droogte op dat moment in uw regio zeer ernstig was kan redelijkerwijze verwacht worden dat u, als volwassen inwoner van een landbouwersdorp wiens familie deels afhankelijk is van de oogsten, op de hoogte bent van deze ernstige droogteperiodes en de gevolgen hiervan op de landbouw in uw regio, maar ook dat u op een doorleefde en gedetailleerde wijze kan vertellen over hoe u en uw familie deze periodes hebben beleefd. Uw kennis is ontoereikend. U verklaart daarnaast ook slechts gehoord te hebben van overstromingen in uw district, en gevraagd naar waar deze plaatsvonden, noemt u slechts één plaats Warrahley (CGVS 2, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren veel problemen ontstonden als gevolg van de overstromingen. Ook waren er periodes van hevige regenval, zoals in oktober 2019, toen er in Zuid-Somalië dubbel zoveel regen viel als normaal waardoor de Shabelle rivier op veel plaatsen overstroomde. Er is onder andere veel schade aangericht aan de landbouwgronden, sommige dorpen zijn volledig onder water gelopen en mensen uit getroffen gebieden in Jowhar district zijn gevlucht (zie groene map). Het feit dat u slechts in beperkte mate en op algemene wijze kan vertellen over de seizoenen en (recente) droogtes en overstromingen in uw regio, ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u tot aan uw vertrek in september 2021 in Aqab Duco hebt gewoond.

Ook op politiek vlak stelt het CGVS vast dat uw kennis van de omstandigheden in uw dorp en de regio ontoereikend is. In de eerste plaats is het opvallend dat u stelt dat al-Shabaab in uw dorp altijd de macht heeft gehad (CGVS 1, p. 14). U verklaart slechts dat er in oktober 2021 – twee maanden voor uw vertrek uit Somalië - een gevecht heeft plaatsgevonden tussen overheidstroepen en al-Shabaab waarna de overheid de macht over uw dorp had teruggewonnen. Bij uw vertrek twee maanden later was al-Shabaab reeds teruggekomen en de macht weer overgenomen. U vermeldt ook een gevecht in 2019 dat al-Shabaab won (CGVS 2, p. 14-15). U gevraagd of er voor die gevechten nog andere gevechten plaatsvonden antwoordt u van niet (CGVS 2, p. 15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in april 2018 een militaire operatie plaatsvond in enkele dorpen nabij Jowhar, waaronder Aqab Duco zelf, waarbij al-Shabaab verdreven werd door AMISOM en het Nationale Somalische leger. Dat u hiervan niet op de hoogte bent doet verder afbreuk aan uw beweerde recente herkomst. Dat u bovendien verklaart dat al-Shabaab al die tijd aan de macht was in uw dorp en u nooit hebt gehoord van AMISOM troepen die de macht in uw dorp hebben proberen overnemen is zonder meer bevreemdend (CGVS 2, p. 15). Op deze manier wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Aqab Duco opnieuw op de helling gezet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, in district Jowhar, gelegen in de provincie Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aqab Duco in het district Jowhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan en uw beweerde familiale situatie. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Bijkomend dient opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten hoe dan ook op zich evenmin geloofwaardig kunnen worden geacht.

Hoewel het CGVS niet ontkent dat gedwongen huwelijken weldegelijk voorkomen in gebieden die onder de controle staan van al-Shabaab, kan er vastgesteld worden dat de door u geschetste handelswijze van Al-Shabaab afwijkt van hun gebruikelijke handelswijze. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Shabaab – zoals het naar Somalische traditie normaliter verloopt – aan de vader van het meisje om haar hand gaat vragen. In het geval de vader of het meisje niet akkoord gaat, zal de man in kwestie het huwelijk opleggen. Zowel het meisje als de vader hebben geen inspraak (zie COI blauwe map). Uzelf verklaart hierover dat uw oom met de man in kwestie in het theehuis van uw moeder op bezoek kwam en naar u keek, waarna hij naar uw ouders ging en vroeg voor uw hand. Uw ouders gingen echter niet akkoord, waarna ze werden bedreigd (CGVS 1, p. 22). Ze stemden uiteindelijk toe en het huwelijk werd gepland (CGVS 1, p. 17). In het licht van bovenstaande vaststelling kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het gedrag van al-Shabaab ten aanzien van u en uw familieleden toen jullie het huwelijk weigerden. Het is bevreemdend dat al-Shabaab de toestemming van uw ouders afwacht en hen bedreigt in plaats van het huwelijk meteen te regelen. Bovendien stelt u in uw verklaringen dat al-Shabaab de macht had over uw dorp en zij daarbij zorgden voor problemen en meisjes onder dwang lieten huwen (CGVS 1, p. 14), wat blijkt geeft dat uithuwelijking aan al-Shabaab leden een gebruikelijke praktijk was in uw dorp. Hierdoor kan niet worden verstaan waarom uw ouders niet meteen akkoord zouden gegaan zijn met uw uithuwelijking en daardoor het risico van bedreigingen van al-Shabaab riskeerden.

Daarnaast verklaart u ook dat de uithuwelijking onverwacht kwam voor u, terwijl u in het onderhoud verklaart dat meisjes geen keuze hadden (CGVS 1, 22 en 24). Indien meisjes niet wilden uitgehuwelijkt worden met al-Shabaab, huwelikten hun ouders hen uit met een familielid (CGVS 1, p. 22). Het is bevreemdend dat u daarbij aanhaalt dat uw moeder niet vreesde dat u zou worden uitgehuwelijkt omwille van uw oom die al-Shabaab gezind was en de baas was van uw dorp (CGVS 1, p. 23), hoewel dit in uw dorp een gebruikelijke gewoonte was.

Bovendien weet u erg weinig over uw man en de details rond uw huwelijk. Zo kent u zijn achternaam niet, ondanks dat hij voor uw uithuwelijking reeds naar het theehuis van uw moeder kwam en hij een belangrijke rol had in uw dorp (hij was vice-emir) (CGVS 1, p. 20 en 21). U kent bovendien ook enkel de naam van zijn moeder, maar weet niets van informatie te verschaffen over zijn beweerde Keniaanse vader (CGVS 1, p. 21). Wat betreft uw huwelijk zelf, verklaart u dat er geen documenten van de registratie bestaan, vreemd genoeg omdat u niet akkoord ging met het huwelijk. U hebt daarbovenop ook geen idee of er een bruidsschat is betaald (CGVS, p. 26). Desondanks het huwelijk aan u is opgedrongen en u slechts drie dagen getrouwd bent geweest met hem, kan het CGVS enigszins verwachten dat u een basis aan informatie kan verschaffen over de desbetreffende man die aan de oorsprong ligt van uw vrees tot vervolging.

Wat betreft uw vrees om herbesneden te worden dient herhaald dat u geen zicht biedt op uw plaats(en) van recent verblijf en uw reële familiale situatie waardoor u hoe dan ook uw vrees voor herbesnijdenis niet aannemelijk maakt. Bijkomend dient verwezen te worden naar de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat Al Shabaab geen officiële regels rond besnijdenis heeft. Initieel was vrouwelijke genitale verminking (VGV) door hen verboden. Er kan echter wel worden gesteld dat al-Shabaab ondertussen infibulatie (type 3, fercon variant) verbiedt, maar de soenna variant aanvaardt of aanmoedigt (zie COI blauwe map). In het licht van deze informatie is het uiterst opmerkelijk dat u over een omgekeerde logica verklaart van al-Shabaab leden. U verklaart daarbij namelijk ook nog dat meisjes in uw dorp gewoonlijk met de soenna variant (type 2) werden besneden, maar dat sinds de komst van Al Shabaab, meisjes met de ergere fercon variant (type 3) werden besneden (CGVS, p. 19). Opnieuw strookt dit niet met de beschikbare informatie, wat uw geloofwaardigheid wat betreft uw (recente) Somalische herkomst eveneens verder in vraag stelt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 09.04.2024 en dd. 14.06.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 1, p. 3 en CGVS 2, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd

uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uit de voorgelegde certificaten van de door u gevolgde Nederlandse lessen kan geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. Het CGVS moet hierbij in herinnering brengen dat een aanvang in integratie in België geen motief is dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een manifeste appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
 - Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
 - Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
 - Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
 - Het zorgvuldigheidsbeginsel.
- Vooreerst betoogt verzoekster dat er onvoldoende rekening gehouden werd met haar profiel.

“Met betrekking tot dit specifieke profiel verklaarde verzoeker niettemin spontaan dat :

- *De verzoeker kreeg geen onderwijs en ging niet naar school - hij volgde alleen religieuze lessen in de Koranschool tot de leeftijd van 12 jaar (gehoorverslag CGVS II, p. 2) ;*
- *Hij heeft altijd in zijn dorp gewoond, dat hij nooit heeft verlaten (gehoorverslag CGVS I, p. 4) ;*
- *Leden van Al-Shabaab nog steeds in zijn dorp aanwezig zijn (gehoorverslag CGVS II, p. 15). Dit is van groot belang voor de verzoeker ;*
- *De verzoeker verliet Somalië in augustus 2021, bijna 3 jaar geleden.*

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de herkomst van de verzoeker en de problemen die hij met Al-Shabaab heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeker bijzonder kwetsbare profiel.”

- Inzake haar ongeloofwaardige herkomst betoogt verzoekster als volgt:

“In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de subsidiaire bescherming niet toe te kennen.

De verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te strenge zijn, en als gevolg moeten worden verworpen.

Verweerder is van mening dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Zijn afkomst uit het dorp Aqab Duco in de regio Middle Shabelle is niet geloofwaardig volgens de verweerder. Bijgevolg stelt verweerder dat hij niet kan onderzoeken of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit zijn vele verklaringen en kennissen blijkt dat verzoeker oorspronkelijk uit Somalië komt. Als zijn kennis als ontoereikend of onjuist zou worden beschouwd, doet dit niets af aan het feit dat hij over informatie beschikt waarover alleen een Somaliër kan beschikken die zijn hele leven in Somalië heeft gewoond.

Daarnaast analyseren we de verwijten van verweerder om zo volledig mogelijk te zijn.

Er zij reeds op gewezen dat de beschikbare informatie beperkt is en tot uiterste voorzichtigheid moet leiden bij de analyse van de gegrondheid van dit verzoek om internationale bescherming. Het is ongepast en onevenredig om dit te vragen aan een persoon zoals de verzoeker.

Er zij aan herinnerd dat verzoeker niet naar school is gegaan (hij volgde alleen religieuze lessen in de Koranschool tot de leeftijd van 10 jaar), dus zonder aardrijkskundelessen. Met deze factoren moet rekening worden gehouden, evenals met de sociaal-culturele context in Somalië.

Volgens de UNHCR Gids voor Procedures :

« 42. (...) Si la connaissance des conditions existant dans le pays d'origine du demandeur n'est pas un but en soi, elle est importante parce qu'elle permet d'apprécier la crédibilité des déclarations de l'intéressé. En général, la crainte exprimée doit être considérée comme fondée si le demandeur peut établir, dans une mesure raisonnable, que la vie est devenue intolérable pour lui dans son pays d'origine pour les raisons indiquées dans la définition ou qu'elle le serait, pour les mêmes raisons, s'il y retournerait. »

Verweerder lijkt geen rekening te hebben gehouden met persoonlijke en culturele factoren. Dit tast de kwaliteit van de bestreden beslissing aan.

Ten aanzien van het feit dat geen credit wordt gegeven aan het verblijf van verzoeker in Somalië te Aqab Duco.

Verzoeker kon informatie geven over zijn geboortedorp Aqab Duco, in overeenstemming met zijn profiel.

Verweerder herhaalde dit zelf in zijn besluit: de verzoeker kon enkele van de omliggende dorpen opnoemen en kende de clans in zijn regio. Hoewel er enige twijfel kan bestaan over sommige van de door verzoeker verstrekte gegevens, heeft hij nauwkeurige informatie verstrekt waaruit zijn afkomst duidelijk blijkt.

Wat de Somalische seizoenen betreft, kon verzoeker alle seizoenen opnoemen (CGVS II, p. 10), zonder te weten hoe hij ze chronologisch moest plaatsen. Er zij aan herinnerd dat verzoeker nooit had geleerd gebeurtenissen in de tijd te plaatsen en dat hij zelf geen landbouwer was. Hij wist dus alleen wat hij hoorde.

Met betrekking tot de jaren waarin grote perioden van droogte en hongersnood de regio van verzoekster de afgelopen tien jaar hebben geteisterd, heeft verzoeker wel een droogte begin 2017 genoemd (zonder de maanden te kunnen noemen). Verzoeker voert aan dat zijn naar het jaar werd gevraagd, niet naar de maand, maar dat het eind 2016 begin 2017 was. Hij was toen erg jong, nog een kind, en was zich niet bewust van al

deze gebeurtenissen. Hij beleefde de gebeurtenissen eerder dan dat hij ze in goede banen leidde, ook vanwege de plaats van de vrouw in de Somalische samenleving.

Niettemin verklaarde verzoeker dat sommige mensen naar de rivier in Jowhar waren verhuisd en dat de dorpelingen geld hadden ingezameld om een watertank te huren (CGVS II, p. 10). Verzoeker verklaarde ook dat ze in deze periode hun proviand, dat in de grond was begraven, aten en water uit het reservoir haalden. De moeder van de verzoeker moest het restaurant sluiten en zijn vader kon niet langer als tussenpersoon voor de boeren werken.

Volgens verweerder blijkt uit de beschikbare informatie over het land dat de rivier de Shabelle, die vlakbij het dorp van verzoeker stroomt, op een gegeven moment zelfs droog stond - zowel begin 2017 als in maart 2016 - en dat mensen op de vlucht waren. Verweerder vindt het vreemd dat verzoeker dit niet vermeldt.

Hij legt echter uit dat er weinig water in de rivier zat, maar dat er wel veel putten in de buurt waren. Dat was de reden waarom mensen daarheen gingen ondanks het feit dat de rivier droog stond. Het is bijzonder ongepast om verzoeker te bekritisieren voor deze periode van hongersnood, die alleen zijn eigen verslag kan geven: hij weet niet wat alle andere dorpelingen in die tijd deden. Ter herinnering: hij was toen erg jong (13-14 jaar oud) en herinnert zich bijna alleen zijn persoonlijke ervaringen. Dit is consistent.

Er zij op gewezen dat verweerder er zelf op wijst dat de droogte in verzoekers district ernstig tot extreem was, met als gevolg: aanzienlijk verlies van gewassen en weiland, extreem brandgevaar, totaal watertekort, opdrogen van diepe reservoirs en beperkingen op het gebruik van regenwater. Hieruit blijkt dat de humanitaire omstandigheden in Somalië zeer ernstig zijn, aangezien er geen maatregelen worden genomen om het leven van de burgers te verbeteren tijdens deze droogteperiodes, die de komende decennia vaker zullen voorkomen. Dit rechtvaardigt de toekenning van subsidiaire bescherming aan verzoeker, zoals hieronder zal worden besproken.

Met betrekking tot overstromingen in zijn regio vermeldde verzoeker dat er overstromingen waren geweest in Warraheley (CGVS II, p. 13). Verzoeker herinnert zich alleen deze plaats, daarom noemde hij alleen deze plaats, die naast de plaats lag waar zij woonde.

In feite zijn er, zoals verweerder aangeeft, de afgelopen jaren veel problemen ontstaan als gevolg van overstromingen. Opnieuw concludeert hij dat de humanitaire situatie in Somalië de afgelopen jaren rampzalig is geweest. Er zijn geen aanwijzingen dat deze situatie de komende jaren zal verbeteren.

Vanwege de hevige regenval zijn veel dorpelingen in het gebied vertrokken. Anderen zijn gebleven, zoals de familie van verzoeker, hetgeen ook overeenstemt met de beschikbare objectieve informatie: niet alle families zijn vertrokken. Toen de rivier Shabelle door de regen overstroomde, bereikte het water bovendien niet verzoekers dorp, dat niet direct aan de rivier lag. Verzoeker herinnert zich dat sommige mensen de overstroming zijn ontvlucht en in plaats daarvan naar verzoekers dorp zijn gegaan.

Verweerder interpreteert de beschikbare objectieve informatie zeer ongunstig voor verzoeker. Dit is onvoldoende.

Wat de kennis van verzoekers levensomstandigheden in zijn dorp en regio betreft, stelt verzoeker dat hij voldoende uitleg heeft gegeven.

Verzoeker heeft verklaard dat Al-Shabaab altijd de macht heeft gehad in zijn dorp (CGVS I, p. 14). Verzoeker verklaarde dat er in 2021 gevechten waren geweest tussen regeringstroepen en Al-Shabaab, waarna de regering de controle over zijn dorp had heroverd. Toen hij twee maanden later vertrok, was Al-Shabaab al teruggekeerd en had de macht heroverd. Hij vermeldt ook een veldslag in 2019 die Al-Shabaab won (CGVS II, p. 14-15). Deze informatie wordt door verweerder niet betwist.

Nogmaals, tenzij verzoeker verbergt dat hij een expert is op het gebied van de gevechten in Somalië, kan alleen iemand uit Somalië - en in het bijzonder uit verzoekers dorp - dergelijke informatie verstrekken.

Verzoeker heeft namelijk geen melding gemaakt van een militaire operatie die in april 2018 heeft plaatsgevonden in bepaalde dorpen in de buurt van Jowhar, waaronder Aqab Duco zelf, waarbij Al-Shabaab door AMISOM en het Somalische nationale leger was verdreven. Het is onduidelijk of verzoeker getuige is geweest van deze gevechten. Er was veel gevechten, waardoor het moeilijk is om zich alles te herinneren.

Bovendien verwijst de door verweerder aangehaalde bron naar militaire rapporten waarin deze elementen worden genoemd, zonder deze zelfs te produceren. Dit is slechts een verklaring zonder echt bewijs dat de dorpen op dat moment werden heroverd. Ten slotte wordt gesteld dat de strijdkrachten van Al-Shabaab direct

op de vlucht sloegen toen de strijdkrachten arriveerden, wat verklaart waarom verzoeker geen gevechten heeft gezien...

Verzoeker heeft verklaard dat Al-Shabaab nog steeds aan de macht is omdat het voortdurend bang was voor zijn leden. In elk geval waren zij nog steeds in het dorp aanwezig.

Alleen al op basis van deze zeer zwakke elementen (gebrek aan kennis van de seizoenen, het niet noemen van één van de tientallen conflicten die hadden plaatsgevonden, en de beperkte uitleg over droogte en overstromingen) is verweerder van mening dat verzoeker niet aannemelijk had gemaakt dat hij inderdaad uit Aqab Duco, in het district Jowhar, in de provincie Middle Shabelle, afkomstig is. Dit is volstrekt onvoldoende, met name gelet op alle nauwkeurige gegevens die verzoeker heeft verstrekt (dorpen, clans, enz.) en gelet op zijn profiel.

Daarnaast verstrekte hij de volgende informatie, die niet is opgenomen in de beslissing, en die zijn herkomst en zijn verblijf in Somalië bevestigt:

Het persoonlijk onderhoud van 09.04.2024 : diermanagement (p. 11), uitleg van de belasting (sekawat) (p. 15) ; het persoonlijk onderhoud van 14.06.2024 : clans en waar ze zijn (pp. 2-3), hoe de keuken is (p. 3), de prijs van thee (p. 4), waar de markt is en de naam en ook voor de moskee (p. 5), routebeschrijvingen, restaurants (p. 6), wat er verbouwd wordt (p. 9), en andere manieren om rond te komen tijdens de droogte (p. 11).

Zijn verblijf (dus zijn hele leven) in Somalië staat dus volledig vast.

De verwijten van verweerder zijn dus ontoereikend en haar lezing van verzoekers verklaringen is partijdig. Hieruit blijkt het gebrek aan onderzoek.

Alleen een persoon uit Somalië had dergelijke informatie kunnen verstrekken. Bovendien had de verzoeker ondervraagd kunnen worden over andere factoren, zoals in andere gevallen door het CGVS in geval van twijfel: andere kennis over de regio, toegang tot gezondheidszorg, enz. Niets van dit alles werd gedaan, maar het had de CGVS kunnen overtuigen. Het is nog steeds mogelijk.

Zijn uitspraken over zijn vrees als zodanig zijn volledig in lijn met de rest van wat er bij de DVZ is gezegd.

Gelet op al deze elementen is zijn verblijf in Somalië dus wel degelijk bewezen en staan zijn vrees en risico's dus wel degelijk vast. Hij moet worden erkend als vluchteling, of op zijn minst subsidiaire bescherming krijgen.

In het onderhavige geval is dus verzoeker van mening dat het CGVS te veeleisend is, rekening houdend met het feit dat verzoeker jong was en zijn ongeschoold profiel.

Verzoeker is dus van mening dat hij zijn herkomst genoeg aantoont.

Verweerder stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk is geconfronteerd met de vaststelling dat verzoekers werkelijke Somalische afkomst niet geloofwaardig kan worden geacht. Dit is volstrekt onjuist: verzoeker werd dus niet eens geconfronteerd met dit essentiële punt - ondanks twee persoonlijke interviews ! Dit is nog een gebrek aan instructie."

- Vervolgens benadrukt verzoekster de vervolging die ze vreest omwille van Al-Shabaab en kadert ze deze in het Vluchtelingenverdrag en de Vreemdelingenwet.

Inzake haar geloofwaardigheid betoogt ze als volgt:

"Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker omdat:

- *Er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.*

De verwerende partij stelt dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over waar hij heeft verbleven voor hij komt naar België.

De verwerende partij beperkt zich daartoe, zonder in de genomen beslissing genoeg melding te maken van de elementen betreffende de persoonlijke en gegronde vrees van verzoeker.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

I. Wat betreft zijn verklaringen over zijn herkomst

Verzoeker verwijst op dit onderwerp naar punt 4.1 van het huidige verzoekschrift.

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de internationale bescherming niet toe te kennen.

Omdat de verwerende partij de herkomst van verzoeker niet geloofde, besliste ze dat er geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker kan gehecht worden. Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te streng zijn, in strijd met het handvest van het persoonlijk onderhoud en in strijd met de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de procedurele eerlijkheid; als gevolg moeten ze verworpen worden.

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt deze problemen met Al-Shabaab aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder geldige tegenstrijdigheden.

Hij is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over de oorsprong van verzoeker, de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab toch moet worden geanalyseerd. Dit is niet genoeg het geval in het bestreden beslissing.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

Volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002).

Er wordt opnieuw verwezen naar punt 4.1 met betrekking tot de vermeende tegenstrijdigheden en tekortkomingen.

Verzoekers vrees is daarom gegrond. Om alle bovengenoemde redenen moet hem de vluchtelingenstatus worden verleend. Zijn vrees voor vervolging door Al-Shabaab is actueel en reëel en is niet op geldige wijze betwist.

II. Met betrekking tot gedwongen huwelijken en het risico op verdere vrouwelijke genitale verminking

Verzoeker heeft dus duidelijk aangetoond dat hij afkomstig is uit Aqab Duco, een dorp dat wordt gecontroleerd door leden van Al-Shabaab (dit element wordt door verweerder niet in twijfel getrokken).

Verweerder stelt dat gedwongen huwelijken weliswaar plaatsvinden in gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan (hij erkent dus dat dit een bestaande praktijk is), maar dat de door verzoekster beschreven modus operandi van Al-Shabaab verschilt van hun gebruikelijke modus operandi.

Verweerder maakt duidelijk: het is hun gebruikelijke modus operandi. Zij handelen dus niet alleen op deze manier. Dit is niet voldoende om de geloofwaardigheid van deze feiten in twijfel te trekken.

Verweerder baseert zijn betoog op het feit dat Al-Shabaab volgens zijn informatie eerst de vader van het meisje om haar hand vraagt. Als de vader of de dochter niet akkoord gaan, legt de man in kwestie het huwelijk op. Het meisje en de vader hebben niets te zeggen.

Dit is precies wat er met verzoeker is gebeurd. De oom van verzoeker ontmoette een leed van Al-Shabaab bij verzoeker thuis. Beiden zijn lid van Al-Shabaab en daarom kwam A.H.A.H., de adjunct-burgemeester van Al-Shabaab, bij verzoekers thuis op de thee. Nadat A.H.A.H. verzoeker had gezien, ging hij naar verzoekers ouders om hem ten huwelijk te vragen. Volgens de beschikbare informatie vroegen zij om de hand van de vader. Toen ze weigerden, werden de ouders bedreigd (CGVS I, p. 22). Uiteindelijk stemden ze toe en werd het huwelijk gepland (CGVS I, p. 17). Nogmaals, dit is volledig in overeenstemming met de beschikbare objectieve informatie.

De redenering van de verweerder is dan volstrekt ontoereikend. Verweerder vindt het verrassend dat Al-Shabaab de toestemming van de ouders van verzoeker heeft afgewacht en hen heeft bedreigd in plaats van het huwelijk onmiddellijk te organiseren.

Deze periode is voor verzoeker zeer onduidelijk, maar hij (A.H.A.H.) heeft verzoekers hand ongeveer een week na zijn komst naar het theehuis ten huwelijk gevraagd. Daarna zouden er drie weken hebben gezeten tussen de weigering en de - gedwongen - aanvaarding door de ouders. Dit alles gebeurde zeer snel en komt overeen met de door verweerder overgelegde objectieve informatie.

Verzoeker heeft zelfs verklaard dat het gebruikelijk was om dorpsmeisjes onder dwang uit te huwelijken (CGVS I, p. 14). Verweerder is daarom van mening dat "wat blijkt geeft dat uithuwelijking aan al-Shabaab leden een gebruikelijke praktijk was in uw dorp. Hierdoor kan niet worden verstaan waarom uw ouders niet meteen akkoord zouden gegaan zijn met uw uithuwelijking en daardoor het risico van bedreigingen van al-Shabaab riskeerden".

Verzoeker en zijn raadslieden waren geschokt door een dergelijke redenering, waaruit eens te meer bleek dat verweerder werkelijk de bedoeling had, verzoekers verklaringen in het meest ongunstige licht te interpreteren, hetgeen ongepast was.

De ouders probeerden hun dochter te beschermen, ondanks de risico's die eraan verbonden waren. Zij wilden niet dat hun dochter zou worden uitgehuwelijkt aan een onbekend lid van een gewelddadige gewapende groepering en de rest van haar leven seksueel en psychologisch geweld zou ondergaan.

Verzoeker verklaarde dat het huwelijk voor hem onverwacht was, aangezien het zeer snel plaatsvond. Verzoeker en zijn ouders dachten misschien ook dat deze praktijk hen bespaard zou blijven, omdat hun oom was aangesloten bij Al-Shabaab en het dorpshoofd was (CGVS I, p. 23). Dit was echter niet genoeg. Het gevolg was dat verzoeker onder dwang werd uitgehuwelijkt, in het huis werd opgesloten en het risico liep om opnieuw besneden te worden.

Het is ook zeer storend om verzoeker te verwijten dat hij zeer weinig wist over zijn echtgenoot en de details van zijn huwelijk. Het was een gedwongen huwelijk: de verzoeker had deze persoon niet leren kennen. Bovendien was hij bang voor deze persoon en wilde hij elk contact met hem vermijden. Verzoeker heeft hem dus niet leren kennen zoals hij zou hebben gedaan als hij vrijwillig met hem was getrouwd. De echtgenoot was al in de tearoom geweest, maar hij sprak niet met verzoeker. Hij keek hem alleen maar aan. Verzoeker kon wel de naam van zijn moeder en de nationaliteit van zijn vader geven (CGVS I, p. 21).

Verzoeker sprak dus niet met deze gedwongen echtgenoot. Ze bleven slechts drie dagen samen - tijdens welke verzoeker opgesloten bleef in het huis - alvorens verzoeker vluchtte.

Dit was een bijzonder traumatische periode voor verzoeker, vooral gezien zijn angst om opnieuw te worden geëxecuteerd.

Wat het huwelijk zelf betreft, is er geen registratiedocument en de verzoeker weet niet of er een bruidsschat was betaald. Verzoeker verklaarde dat het zijn oom was, die banden had met Al Shabaab, die het huwelijk had georganiseerd - zonder toestemming van de vader. Het is daarom consistent dat verzoeker geen verdere informatie heeft. Verzoeker heeft zijn gedwongen huwelijk niet zelf georganiseerd... Opnieuw is de redenering van verweerder bijzonder gebrekkig.

Verzoeker vreest ook aan verdere vrouwelijke genitale verminking te worden onderworpen. Verweerder is van mening dat dit niet moet worden onderzocht omdat verzoekers verblijfsstatus (zijn herkomst) onduidelijk is.

Het is echter noodzakelijk om deze vrees, die inherent is aan elke vrouw in dit deel van de wereld, te analyseren (tenzij verweerder beweert dat verzoeker uit een ander deel van de wereld komt, waar hij niet eens de tijd voor neemt).

Verweerder behandelt de kwestie echter beperkt en ontoereikend, aangezien Al-Shabaab volgens zijn informatie geen officiële regels inzake besnijdenis heeft. Volgens haar informatie, « Er kan echter wel worden

gesteld dat al-Shabaab ondertussen infibulatie (type 3, ferconi variant) verbiedt, maar de soenna variant aanvaardt of aanmoedigt (zie COI blauwe map).” (Stuk 1, p. 4).

Er is dus vastgesteld dat leden van Al-Shabaab vrouwelijke genitale verminking uitvoeren zonder toestemming van de vrouw. Dit is een daad van vervolging, ongeacht de genitale verminking. Bovendien is het niet zeker dat alle leden van Al-Shabaab gespecialiseerd zijn in de verschillende vormen van excisie en het verschil kennen tussen de verschillende types...

Verweerder vindt het uiterst opmerkelijk dat verzoeker heeft verklaard dat de meisjes in zijn dorp over het algemeen volgens de Sunna-variant (type 2) werden besneden, maar dat sinds de komst van Al-Shabaab de meisjes volgens de ergste Ferconi-variant (type 3) werden besneden (CGVS, p. 19). Dit komt gedeeltelijk overeen met de beschikbare objectieve informatie, en het is zeer aannemelijk dat de leden van Al-Shabaab andere praktijken hanteren.

Bovendien blijkt uit de informatie waarop de verweerder zich beroept, dat zelfs als er in het verleden een verbod op excisie was, dit vandaag niet meer het geval is, waardoor misbruik vrij spel heeft. Er wordt zelfs gesteld dat volgens dezelfde bron het verbod zeer weinig effect heeft gehad op de praktijk van genitale verminking bij vrouwen in gebieden die door Al-Shabaab worden gecontroleerd. De door verweerder aangehaalde bronnen geven veel nuances bij wat verweerder beweert.

Bovendien is er geen informatie over genitale verminking bij vrouwen die onder dwang zijn getrouwd. Dit is wel het geval bij verzoeker.

Verzoeker heeft echter een medisch document overgelegd waaruit blijkt dat hij reeds vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan. Hieruit blijkt dat verzoeker uit de regio komt waar dit gebeurt en dat hij reeds slachtoffer is geweest. De vrees en het risico dat dit opnieuw gebeurt zijn dus enorm en verweerder kan zich niet enkel baseren op algemene informatie - waarvan de bewijskracht discutabel is - om hieraan te twijfelen.”

Vervolgens stelt verzoekster dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Tevens wijst verzoekster op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

- In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming.

Verzoekster wijst hierbij op de preciaire veiligheidssituatie, in het bijzonder in haar regio van herkomst Middle Shabelle, aan de hand van landeninformatie alsook op de humanitaire crisis. In deze zin voert verzoekster ook een schending van artikel 3 van het EVRM aan.

3.1.2. Op 9 oktober 2024 legt verzoekster een aanvullende nota neer met daarin haar geboortecertificaat.

3.1.3. Op 30 maart 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- EUAA, “*Country Guidance: Somalia*”, van oktober 2025;
- EUAA, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*”, van mei 2025;
- EUAA, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- Cedoca, “*COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (update).

3.1.4. Ter terechtzitting van 3 april 2026 legt verzoekster een aanvullende nota neer met landeninformatie en enkele bewijsstukken waaruit blijkt dat ze werkt.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en wel om de volgende redenen:

“In casu werd vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerd vertrek in september 2021 in het dorp Aqab Duco hebt gewoond. U kan weliswaar enkele omringende dorpen correct opsommen en weet welke clans er in uw regio voorkomen, maar uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio is te gebrekkig en uw verklaringen te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die beweert tot haar vertrek te hebben gewoond in een ruraal Somalisch dorp als Aqab Duco. De karakteristieken van deze seizoenen zijn namelijk allesbepalend in het dagelijkse leven van het Somalische platteland. Uw verklaringen in het eerste en tweede onderhoud verschillen. Tijdens het eerste onderhoud verklaart u dat het in Hagaa en Deyr regent. Tijdens het tweede onderhoud corrigeert u zich en stelt u dat Gu en Deyr de twee regenseizoenen zijn waarin er wordt gezaaid (CGVS 2, p. 10). In het eerste onderhoud zei u dan weer dat er in Gu juist wordt geoogst (CGVS 1, p. 8). U verklaart ook foutief dat het in Deyr het meeste regent, dit is gewoonlijk in Gu (CGVS 2, p. 9). U tijdens het tweede onderhoud gevraagd de Somalische seizoenen in volgorde op te sommen, antwoordt u dat deze volgorde Jilaal, Hagaa, Gu en Deyr is (CGVS 2, p. 10). De correcte volgorde is echter Jilaal, Gu, Hagaa, Deyr (zie blauwe map).

Verder kan ook worden opgemerkt dat u slechts vaagweg weet hebt van de jaartallen waarin belangrijke periodes van droogte en honger uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd, en dat u er niet in slaagt om doorleefd en gedetailleerd te vertellen hoe u deze periodes zelf hebt meegemaakt. U kan bovendien slechts zeggen dat er begin 2017 een droogte was, maar kan de maanden niet opsommen (CGVS 2, p. 10). Gevraagd te vertellen hoe u deze droogte ervaarde, verklaart u dat sommige mensen verhuisden naar de rivier in Jowhar en dat de dorpelingen geld verzamelden om een watertank te huren (CGVS 2, p. 10). U naar de situatie gevraagd van de droogte in Jowhar, verklaart u dat u dit niet weet, maar dat het verschil zit in het feit dat men in Jowhar een rivier en waterputten heeft. U expliciet naar uw eigen ervaringen gevraagd, verklaart u dat u jullie voorraden aten die in de grond waren begraven en water van de watertank haalden. Uw moeder moest het restaurant sluiten en uw vader kon niet meer werken als tussenpersoon voor veehouders. U verklaart opnieuw dat indien mensen geen eten hadden, zij naar de rivier verhuisden (CGVS, p. 12). Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Shabelle rivier die in de nabijheid van uw dorp stroomt op een bepaald moment zelfs droog stond – zowel aan het begin van 2017 als in maart 2016 - en dat mensen op de vlucht gingen. Het is tevens bizar dat u hier geen melding van maakt, doch verklaart dat dorpelingen richting de rivier vluchtten ondanks de zware gevolgen van de droogte op de rivier. Dat hierdoor de klanten van uw restaurant weggingen en jullie om deze reden moesten sluiten is dat ook. De VN categoriseert de droogte in uw district als ernstig tot extreem in de periode van september 2016 tot en met april 2017 (zie blauwe map). In dit geval vertaalt een ‘ernstige’ droogte zich in grootschalig verlies van gewassen en gronden, opgelegde waterrantsoenen en migratie van het vee. Extreme droogte brengt het volgende: groot verlies van gewassen en weiden, extreem brandgevaar, totaal watertekort, opdrogen van diepe reservoirs en gebruiksbeperkingen. Gezien de droogte op dat moment in uw regio zeer ernstig was kan redelijkerwijze verwacht worden dat u, als volwassen inwoner van een landbouwersdorp wiens familie deels afhankelijk is van de oogsten, op de hoogte bent van deze ernstige droogteperiodes en de gevolgen hiervan op de landbouw in uw regio, maar ook dat u op een doorleefde en gedetailleerde wijze kan vertellen over hoe u en uw familie deze periodes hebben beleefd. Uw kennis is ontoereikend. U verklaart daarnaast ook slechts gehoord te hebben van overstromingen in uw district, en gevraagd naar waar deze plaatsvonden, noemt u slechts één plaats Warrahley (CGVS 2, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren veel problemen ontstonden als gevolg van de overstromingen. Ook waren er periodes van hevige regenval, zoals in oktober 2019, toen er in Zuid-Somalië dubbel zoveel regen viel als normaal waardoor de Shabelle rivier op veel plaatsen overstroomde. Er is onder andere veel schade aangericht aan de landbouwgronden, sommige dorpen zijn volledig onder water gelopen en mensen uit getroffen gebieden in Jowhar district zijn gevlucht (zie groene map). Het feit dat u slechts in beperkte mate en op algemene wijze kan vertellen over de seizoenen en (recente) droogtes en overstromingen in uw regio, ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u tot aan uw vertrek in september 2021 in Aqab Duco hebt gewoond.

Ook op politiek vlak stelt het CGVS vast dat uw kennis van de omstandigheden in uw dorp en de regio ontoereikend is. In de eerste plaats is het opvallend dat u stelt dat al-Shabaab in uw dorp altijd de macht heeft gehad (CGVS 1, p. 14). U verklaart slechts dat er in oktober 2021 – twee maanden voor uw vertrek uit Somalië - een gevecht heeft plaatsgevonden tussen overheidstroepen en al-Shabaab waarna de overheid de macht over uw dorp had teruggewonnen. Bij uw vertrek twee maanden later was al-Shabaab reeds teruggekomen en de macht weer overgenomen. U vermeldt ook een gevecht in 2019 dat al-Shabaab won (CGVS 2, p. 14-15). U gevraagd of er voor die gevechten nog andere gevechten plaatsvonden antwoordt u van niet (CGVS 2, p. 15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in april 2018 een militaire operatie plaatsvond in enkele dorpen nabij Jowhar, waaronder Aqab Duco zelf, waarbij al-Shabaab

verdreven werd door AMISOM en het Nationale Somalische leger. Dat u hiervan niet op de hoogte bent doet verder afbreuk aan uw beweerde recente herkomst. Dat u bovendien verklaart dat al-Shabaab al die tijd aan de macht was in uw dorp en u nooit hebt gehoord van AMISOM troepen die de macht in uw dorp hebben proberen overnemen is zonder meer bevreemdend (CGVS 2, p. 15). Op deze manier wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Aqab Duco opnieuw op de helling gezet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, in district Jowhar, gelegen in de provincie Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aqab Duco in het district Jowhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan en uw beweerde familiale situatie."

In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel, in het bijzonder benadrukt verzoekster haar ongeschoolde profiel, het feit dat ze haar dorp niet verliet, er nog steeds leden van Al-Shabaab wonen en ze Somalië reeds drie jaar geleden verliet op het moment van het persoonlijk onderhoud. Volgens de Raad is de kennis die van verzoekster werd verwacht echter geenszins onredelijk. Immers betreft dit kennis die door verzoekster direct waarneembaar had moeten zijn, temeer daar ze stelt haar dorp nooit te hebben verlaten. Het feit dat ze ongeschoold zou zijn, hetgeen een bezwaarlijke stelling betreft daar ze les kreeg van haar vader die leerkracht was, kan geenszins haar gebrekkige kennis op de in de bestreden beslissing aangehaalde punten verschoenen. Evenmin kan de Raad inzien wat de weerslag is van de aanwezigheid van Al-Shabaab leden op haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst.

Inzake haar kennis van de seizoenen, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze wel degelijk de seizoenen kon opnoemen, doch niet chronologisch gelet op het feit dat ze nooit heeft geleerd om zaken in de tijd te plaatsen en gezien ze zelf geen landbouwer is. De Raad acht het vooreerst niet aannemelijk dat verzoekster geen besef van tijd zou hebben zoals ze voorhoudt in haar verzoekschrift. Dit betreft immers basiskennis die zelfs van ongeschoolde personen kan worden verwacht. Zelfs al werd deze boude stelling gevolgd dan nog kan er van haar op zijn minst worden verwacht dat ze een juist besef zou hebben van de seizoenen, gelet op haar afkomst uit een kleinschalige rurale omgeving. Dat ze zelf geen landbouwer was kan aan deze verwachting geen afbreuk doen. Ten overvloede, tijdens de terechtzitting kon verzoekster zich de exacte datum van haar binnenkomst in België herinneren, dus is zij blijkbaar wel degelijk in staat om een tijds kader te hanteren.

Wat haar gebrekkige kennis inzake de droogteperiodes, overstromingen en periodes van hongernood betreft, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze nog heel jong was en wijst ze op het feit dat ze een meisje was in de Somalische context. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster in 2016 reeds dertien jaar oud werd en de periodes waarover de bestreden beslissing ageert plaatsvonden tussen 2016 en 2019. Verzoekster had bijgevolg reeds de leeftijd des ondersheids bereikt. Er kan niet worden voorgehouden dat ze zo jong was dat ze geen besef zou hebben gehad van deze bijzonder ingrijpende gebeurtenissen. De Raad ziet verder niet in hoe haar positie als meisje in de Somalische samenleving haar zou hebben verhinderd om kennis te nemen van deze gebeurtenissen, gelet op het feit dat deze direct waarneembare gebeurtenissen een enorme impact moeten hebben gehad op haar onmiddellijke omgeving, zoals dienstig blijkt uit de omstandige en gefundeerde motivering van de bestreden beslissing. Bovendien kreeg verzoekster les van haar vader die leerkracht was, zodat haar gebrekkige kennis ook op dit punt niet kan worden verschoond.

Over het feit dat verzoekster verklaarde dat mensen naar de rivier vluchtten in 2016 desondanks dat de bestreden beslissing opmerkt dat deze droogstond, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat er wel waterputten nabij de rivier waren. Deze *post factum* nuancerings blijkt evenwel geen basis te hebben in de door haar afgelegde verklaringen, waarbij ze expliciet verklaarde dat mensen naar de rivier verhuisden en geen gewag maakte van waterputten (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 12).

Zulke achteraf ontwikkelde vergoelijkings zijn niet dienstig en slagen er niet om de verklaringen van verzoekster in een ander daglicht te plaatsen.

Aangaande de overstromingen stelt het verzoekschrift dat verzoekster enkel herinnerde dat er overstromingen in Warrahley plaatsvonden. Verder stelt verzoekster dat er vanwege de hevige regenval we degelijk veel van haar dorpsgenoten wegvluchtten. De rivier bereikte evenwel nooit haar dorp. Sommige bewoners van nabijgelegen dorpen vluchtten wel naar haar dorp. De Raad merkt op dat verzoekster verklaarde enkel te hebben gehoord van overstromingen op één plek, Warrahley (notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 13).

Dat verzoekster plots in haar verzoekschrift stelt wel rechtstreeks te zijn geraakt door de gevolgen van de hevige regenval en overstromingen is niet ernstig. Verzoekster ad tijdens het persoonlijk onderhoud de kans

om duidelijk en in detail de nodige toelichting te verschaffen, doch liet dit na te doen. Verzoekster kan niet in deze fase van de procedure, na het vernemen van de bestreden beslissing, plots in haar verzoekschrift uiteenzetten hoe ze wel degelijk rechtstreeks te maken kreeg met de overstromingen en hevige regenval.

Inzake de gevechten en machtswissels, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze geen experte is in militaire conflicten en er bovendien zoveel gevechten plaatsvonden dat ze zich niet alles kan herinneren. De Raad merkt op dat er afdoende blijkt uit de bestreden beslissing dat het conflict in 2018 tussen AMISOM en Al-Shabaab een grote impact had op de machtsdynamiek in de regio en plaatsvond in haar eigen dorp. Bijgevolg moet verzoekster dit hebben meegemaakt, daar ze zelf verklaarde haar dorp nooit te hebben verlaten. Echter stelt verzoekster niet alleen geen weet te hebben van dit conflict, maar heeft ze ook nooit gehoord van AMISOM, hetgeen niet kan worden aangenomen gelet op de door de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie. Waar verzoekster stelt dat er teveel gevechten plaatsvonden om zich te herinneren, merkt de Raad op dat verzoekster slechts twee gevechten kon opnoemen en verder stelde dat er geen andere conflicten plaatsvonden (notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 15). Indien er werkelijk zoveel gevechten plaatsvonden, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster in staat zou zijn om er meer op te noemen, *quod non*. Verzoekster uit nog kritiek op de door de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie door te stellen dat de bestreden beslissing de militaire rapporten zelf niet reproduceert. Verzoekster toont echter niet aan dat het nieuwsartikel waarop de bestreden beslissing zich baseert onjuist zou zijn (landeninformatie, stuk 6, nrs. 8-9). Voorts stelt verzoekster dat Al-Shabaab onmiddellijk op de vlucht sloeg, waardoor er geen sprake was van een gevecht. Hoe dan ook verklaart dit geenszins waarom verzoekster niet op de hoogte was van de machtswissel en nooit van AMISOM had gehoord.

Verzoekster legt in een aanvullende nota een geboorteakte neer uitgereikt door de Somalische ambassade in België. De Raad is, na zorgvuldig onderzoek van het thans door verzoekster neergelegde stuk, van oordeel dat de neergelegde geboorteakte geen afdoende bewijswaarde biedt om de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen over haar herkomst te herstellen. Dit document vermeldt dat zij werd afgegeven op vraag van de aanvrager na verificatie van de bron en de geldigheid van diens officiële identiteitsdocumenten. Het is de Raad evenwel niet duidelijk op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade te Brussel de gegevens vervat in de geboorteakte heeft onderzocht en geverifieerd. Het is voor de Raad ook niet mogelijk om na te gaan op welke wijze en op basis van welke identiteitsdocumenten de Somalische ambassade de gegevens vermeld in de door haar afgeleverde geboorteakte heeft geverifieerd. Dergelijke vaststellingen doen dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Ten overvloede merkt de Raad op dat deze documenten hoe dan ook niet aantonen dat verzoekster tot aan haar vertrek uit Somalië in Aqab Duco heeft verbleven. De bewijsstukken die verzoekster neerlegt zijn aldus niet bij machte om de teloorgegane geloofwaardigheid van haar herkomst te remediëren.

De Raad oordeelt dat de voorgaande vaststellingen volstaan om te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de (recente) herkomst van verzoekster uit Aqab Duco. Ook indien verzoeksters tekortkomingen worden afgewogen tegen haar kennis, is de Raad van oordeel dat verzoekster haar bekendheid met haar streek van herkomst en haar sociale en maatschappelijke omgeving onvoldoende heeft aangetoond.

Verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster haar vermeend verblijf in haar beweerde regio van herkomst tot aan haar vertrek niet aannemelijk heeft gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor haar vertrek uit haar regio van herkomst.

Verzoeksters verweer dat de geloofwaardigheid van haar problemen met Al-Shabaab alsnog zou moeten worden beoordeeld, kan aldus niet worden gevolgd. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan een medisch attest bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat dit type van VGV niet onderhevig is aan een risico op herhaalde vervolging. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu*

overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

De loonfiches en arbeidsovereenkomst die verzoekster neerlegde in een aanvullende nota zijn *in casu* irrelevant bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar vrees. Verzoekster stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cf.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP